

Nr 88

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt m. m., såvitt avser särskilt bidrag till producent av svensk film m. m., jämte i ämnet väckta motioner.

(5:e avd.)

I propositionen nr 79 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 26 februari 1960, föreslagit riksdagen att *dels* antaga vid propositionen fogade förslag till 1) förordning angående ändring i förordningen den 21 december 1945 (nr 823) om nöjesskatt; 2) förordning om särskilt bidrag till producent av svensk film; samt 3) förordning angående ändrad lydelse av 1 § förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor, *dels* godkänna de riktlinjer för kvalitetsstöd till producenter av svensk film, som förordats i statsrådsprotokollet, *dels ock* till Kvalitetsstöd till svensk filmproduktion för budgetåret 1960/61 under sjunde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 1 000 000 kronor.

Propositionen har hänvisats till statsutskottet i vad rör förslag till förordning om särskilt bidrag till producent av svensk film, godkännande av riktlinjer för kvalitetsstöd till producenter av svensk film samt anvisande av medel till kvalitetsstöd till svensk filmproduktion för budgetåret 1960/61; i övrigt har propositionen hänvisats till bevillningsutskottet.

Det vid propositionen fogade, till statsutskottets behandling hänvisade författningsförslaget har följande lydelse:

Förslag

till

förordning om särskilt bidrag till producent av svensk film

Härigenom förordnas som följer¹.

1 §.

Till producent av svensk film utgår bidrag av statsmedel enligt vad nedan sägs.

¹ Jämför 1959: 209.

2 §.

- Film anses enligt denna förordning som svensk under förutsättning
- a) att producenten är här i landet bosatt svensk medborgare eller svenskt bolag eller annan svensk sammanslutning eller institution;
 - b) att filmens produktion till större delen finansierats med svenskt kapital; samt
 - c) att filmen inspelats med övervägande svensk konstnärlig och teknisk personal.

3 §.

Efter framställning av producenten prövar statens biografbyrå om film är svensk.

Producenten är skyldig att på anfordran lämna de upplysningar och tillhandahålla de räkenskaps- och andra handlingar, som biografbyrån kan finna erforderliga till ledning för prövningen av ärendet.

4 §.

För film, vars längd understiger 2 000 meter såsom bredfilm eller 800 meter såsom smalfilm, utgår icke bidrag.

5 §.

Bidraget utgår med 80 procent av statens andel i nöjesskatten för biograf-föreställning, vid vilken bidragsberättigande film visas och i vilken till högst 15 procent ingå utländska filmer. Annonsfilm anses icke utgöra del av föreställningen.

6 §.

Bidraget erlägges till producenten eller dennes ombud av biografföreställningens anordnare inom den tid som för nöjesskattens inbetalande är för varje särskilt fall föreskriven. Anordnaren äger att vid inbetalandet av nöjesskatt avräkna ett mot erlagt bidrag svarande belopp.

Underlåter anordnare av biografföreställning att rätteligen erlägga bidrag, har länsstyrelsen i det län, där föreställningen anordnats, att efter framställning av producenten utbetala honom tillkommande bidragsbelopp. Sådan framställning skall hava gjorts inom sex månader från den tidpunkt då bidraget, enligt vad i första stycket stadgas, senast skolat erläggas till producenten eller dennes ombud, vid äventyr att framställningen eljest icke upptages till prövning.

Då länsstyrelsen utbetalat bidragsbelopp enligt andra stycket, skall länsstyrelsen föranstalta om att motsvarande belopp indrives hos anordnaren av biografföreställningen.

7 §.

De närmare bestämmelser, som erfordras för tillämpning av denna förordning, meddelas av Kungl. Maj:t.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1960, då förordningen den 8 juni 1951 (nr 457) om särskilt bidrag till producent av svensk film upphör att gälla. De äldre bestämmelserna skola emellertid alltjämt äga tillämpning med avseende å biografföreställning, som tagit sin början före den 1 juli 1960.

Propositionen

I propositionen framläggs bl. a. de förslag i fråga om filmstöd och biografnöjesskatt, vartill den slutliga prövningen av 1957 års filmstödutrednings betänkande givit anledning. Förslagen syftar till att möjliggöra en anpassning för den svenska filmproduktionen och biografnäringen till det konkurrensläge som blivit följderna av televisionens genombrott i vårt land. Nöjesskatten på biografföreställningar föreslås sålunda sänkt med 6 procentenheter från 33 till 27 procent. Den särskilda skattelindringen för mindre biografier föreslås härjämte höjd från 75 till 100 kronor i veckan.

Filmstödet utformas enligt förslaget så att i princip hela den statliga andelen av nöjesskatten på svensk film skall återgå till producenterna. Återbäringen avses skola ske dels i form av ett generellt stöd till vederbörande filmproducent med 80 procent av skattebeloppet och dels genom ett speciellt kvalitetsstöd till producenterna av de 3 å 5 bästa svenska filmerna under året; för sistnämnda ändamål föreslås ett särskilt anslag om 1 miljon kronor.

Statsverkets sammanlagda kostnader för de sålunda föreslagna åtgärderna, som avses skola genomföras fr. o. m. den 1 juli 1960, har för budgetåret 1960/61 beräknats till ca 10 miljoner kronor.

I statsrådsprotokollet redogörs bl. a. för hittillsvarande anordningar i fråga om stöd åt den svenska filmproduktionen, för gällande bestämmelser beträffande biografnöjesskatt och filmstöd, för huvuddragen i 1957 års filmstödutrednings betänkande, för vissa av Sveriges biografägareförbund och Föreningen Sveriges filmproducenter till finansdepartementet ingivna framställningar — bl. a. ett av filmproducentföreningen tillsammans med motsvarande danska och norska organisationer framställt önskemål om att filmer som produceras i nordiskt samarbete i resp. länder skall erhålla de förmåner som tillkommer de inhemska filmerna — samt för nuläget för svensk film. Härutinnan får utskottet hänvisa till s. 8—13 i statsrådsprotokollet.

Departementschefen har med avseende å frågorna om filmstöd och vad därmed sammanhänger anfört följande.

Beträffande det direkta stödet till svensk filmproduktion är jag med hänsyn till det läge, vari branschen för närvarande befinner sig, beredd att tillstyrka långt gående åtgärder. En gräns för de åtaganden, varom i förevarande avseende kan bli fråga, anser jag dock ligga i att stödet bör utgå endast av nöjesskatten på svensk film och därvid icke beröra den kommunala andelen. Inom denna ram finner jag mig kunna förorda att i princip hela nöjesskatten tillföres den svenska filmproduktionen såsom direkt bidrag.

Vid utformningen av bidragsgivningen kan jag ansluta mig till filmstödutredningens tanke att större delen bör utgå som ett generellt stöd, medan återstoden förbehålles speciella åtgärder, främst en premiering av kvalitetsfilmer. Det generella stödet synes lämpligen böra utformas på grundval av de nuvarande tidsbegränsade bestämmelserna om automatiskt utgående bidrag till producenter av svenska filmer. Bidragsprocenten, som för när-

varande är 30 för svartvit film och 45 för färgfilm, synes böra bestämmas lika till 80 procent. Jag är i förevarande sammanhang icke beredd att tillmötesgå de nordiska filmproducentorganisationernas framställning om stöd åt samproduktion av nordisk film. Ett sådant stöd låter sig icke förena med de enkla och lättillämpade bestämmelser som bör gälla i fråga om det automatiskt utgående producentbidraget. Tilläggas kan emellertid, att såsom producentstödet är utformat, detta inte utesluter en ganska långt gående samverkan mellan producenter i Sverige och i andra länder.

Den återstående delen av den statliga nöjesskatten på svensk film, som kan beräknas bli omkring en miljon kronor om året, bör helt utgå i form av premier till producenter av svenska kvalitetsfilmer. För ändamålet bör ett särskilt reservationsanslag, benämnt Kvalitetsstöd till svensk filmproduktion, uppföras på budgeten under sjunde huvudtiteln. Anslaget bör lyda på 1 000 000 kronor.

De nu ifrågavarande premierna bör, när det gäller långfilm, vara förhållandevis höga. Mer än 3—5 sådana belöningar för varje år synes därför som regel ej böra utdelas. Även kortfilmer bör givetvis kunna ifrågakomma till premiering. Premierna bör utgå oberoende av filmernas produktionskostnader och den tackning härför som kan erhållas på andra vägar. Självfallet skall utdelning endast ske i den mån under året förekommit filmer, som kan anses fylla de kvalitetskrav som måste ställas. I annat fall får premiesumman helt eller delvis reserveras till följande år.

Såsom filmstödutredningen föreslagit bör ett särskilt organ tillsättas för fördelning av premierna. En sådan filmpremiénämnd synes lämpligen böra bestå av 7 ledamöter. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att utse ledamöterna i nämnden. Därvid synes lämpligen vardera en ledamot böra föreslås av författareföreningen, publicistklubben, filmproducentföreningen, biografägareförbundet och samorganisation för studieförbunden. Därest barnfilm ifrågakommer till belöning synes nämnden böra inhämta barnfilmjuryns mening. Nämnden bör sammanträda under april—maj för beslut om vilka filmer, premiärsatta under den gångna säsongen, som skall premieras. Närmare bestämmelser om nämndens sammansättning och verksamhet torde få meddelas av Kungl. Maj:t.

De nu föreslagna åtgärderna bör träda i kraft den 1 juli 1960. De kan för budgetåret 1960/61 beräknas kosta staten sammanlagt ca 10 miljoner kronor.

Motioner

I förevarande sammanhang har utskottet förehaft följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Bengtson m. fl.* (I: 582) och den andra inom andra kammaren av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.* (II: 723), i vilka motioner hemställts I. att riksdagen vid behandling av propositionen nr 79 måtte besluta, att Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t förordnar må äga, när skäl därtill är, förordna att film skall anses som svensk enligt förordningen om särskilt bidrag till producent av svensk film och sålunda bidragsberättigande, ändock att i densamma nedlagts utländskt kapital och utländsk arbetskraft i viss utsträckning, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför er-

forderlig ändring av bidragsförordningen; II. att riksdagen måtte besluta, att reservationsanslaget till Kvalitetsstöd till svensk filmproduktion intill ett belopp av 100 000 kronor må disponeras till främjande av export av svensk film i enlighet med vad som anförts i motionerna;

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Bengtson m. fl.* (I: 583) och den andra inom andra kammaren av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.* (II: 722), i vilka motioner hemställts I. att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 79 måtte besluta, att med verkan från den 1 juli 1960 generellt bidrag för bidragsberättigande svensk långfilm må utgå med belopp motsvarande statens andel i nöjesskatten för biografföreställning, vid vilken filmen visas och i vilken till högst 15 procent ingår utländska filmer, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig ändring av förordningen om särskilt bidrag till producent av svensk film, samt II. att riksdagen även i övrigt måtte beakta vad i motiveringen — intagen i motionen I: 590 — anförts;

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Bengtson m. fl.* (I: 584) och den andra inom andra kammaren av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.* (II: 724), i vilka motioner hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 79 måtte besluta, att bidrag enligt förordningen om särskilt bidrag till producent av svenska film må utgå för kortfilm, vars längd inte understiger 200 m såsom bredfilm eller 80 m såsom smalfilm, med belopp motsvarande 10 procent av statens andel i nöjesskatten för biografföreställning, vid vilken kortfilmen visas och bidrag för långfilm inte utgår, under förutsättning att i föreställningen icke ingår utländska filmer till mer än högst 90 procent, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig ändring av bidragsförordningen;

dels ock två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herrar *Hjalmar Nilsson* och *Elmgren* (I: 591) och den andra inom andra kammaren av herr *Thapper m. fl.* (II: 725), i vilka motioner såvitt nu är i fråga hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om en utformning av stödet till svensk film, som främjar en samproduktion mellan i första hand de nordiska länderna men även med andra länder.

I fråga om motiveringen för de ifrågavarande förslagen får utskottet hänvisa till motionerna I: 582, I: 583 (jfr I: 590¹), I: 584 och I: 591.

Utskottet

I sitt betänkande nr 49 har bevillningsutskottet — dit propositionsförslaget jämte vissa i anledning därav väckta motioner (I: 590 och II: 721 samt I: 591 och II: 725) hänvisats i vad angår biografnöjesskatten m. m. — förklarat sig anse, att statsmakterna bör ge film- och biografnäringsen de lättnader som mot bakgrunden av den statsfinansiella situationen är möjliga. Att därvid gå så långt som föreslagits i motionerna I: 590 och II: 721

¹ Ej I: 582 såsom i motionen I: 583 angivits.

— en sänkning av biografnöjesskatten till 20 procent — har bevillningsutskottet emellertid inte ansett vara tillrådligt med hänsyn till nu rådande statsfinansiella läge. Däremot har bevillningsutskottet ansett sig kunna tillstyrka en något längre gående sänkning av procenttalet än enligt Kungl. Maj:ts förslag. Utskottet har därvid stannat för den i motionerna I: 591 och II: 725 föreslagna procentsatsen 25 enheter. Vidare har bevillningsutskottet ansett att man i fråga om beloppet för skattelindring åt mindre biografraer bör kunna gå längre än enligt Kungl. Maj:ts förslag och i enlighet därmed förordnat en höjning av det skattefria beloppet till 125 kronor i veckan emot 100 kronor i veckan enligt propositionsförslaget.

Ett genomförande av de av bevillningsutskottet sålunda föreslagna åtgärderna i förening med ett godtagande av propositionsförslaget i övrigt beräknas medföra en sammanlagd kostnad för statsverket av ca 12,5 milj. kronor för nästkommande budgetår, d. v. s. en merutgift på ca 2,5 milj. kronor i jämförelse med propositionsförslaget.

Statsutskottet har vid sin granskning av propositionsförslaget i vad det hänskjutits till utskottets behandling — med beaktande av bevillningsutskottets ställningstagande — inte kunnat finna utrymme föreligga för en ytterligare avvikelse från propositionen på sätt yrkas i de till statsutskottet hänvisade likalydande motionerna I: 583 och II: 722, d. v. s. att generellt bidrag för bidragsberättigande svensk långfilm skulle få utgå med belopp motsvarande statens totala andel i biografnöjesskatten i stället för med av Kungl. Maj:t föreslagna 80 procent därav. Utskottet tillstyrker sålunda bifall till propositionsförslaget oförändrat beträffande bidragsgivningen till filmproduktionen. Ett genomförande av de här ifrågavarande åtgärderna — bidragsgivningen i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag och nöjesskattesänkningen m. m. enligt bevillningsutskottets ändringsförslag — innebär enligt statsutskottets uppfattning ett mycket långt gående åtagande från statsmakternas sida och en lösning efter vilken produktionen kan inrätta sig för framtiden. Detta utesluter givetvis ej att — därest förhållanden, som nu inte kan överblickas, framdeles skulle inträda — frågan kan tas upp till förnyad prövning.

I motiveringen till de till bevillningsutskottets handläggning hänvisade motionerna I: 590 och II: 721 — vilken motivering i tillämpliga delar åberopas som stöd för yrkandena i motionerna I: 583 och II: 722 — påpekas bl. a., att därest den svenska filmproduktionen nu eller framdeles skulle förlora på en sänkning av nöjesskatten, det kravet bör kunna ställas på filmbranschen, att den själv tillser att filmproduktionen erhåller erforderlig kompensation. Detta anser motionärerna kunna lösas utan medverkan av statliga myndigheter. Utskottet ansluter sig till detta betraktelsesätt.

I motionerna I: 582 och II: 723 har yrkats att riksdagen måtte besluta, att Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t förordnar må äga, när skäl därtill är, förordna att film skall anses som svensk enligt förordningen om särskilt bidrag till producent av svensk film och sålunda bidragsberättigande, ändock att i densamma nedlagts utländskt kapital och utländsk

arbetskraft »i viss utsträckning». Motionärerna anser inte att det vid propositionen fogade förslaget till bidragsförordning utan vidare medger en efter omständigheterna anpassad tillämpning.

Såvitt utskottet kan finna utesluter den föreslagna avfattningen av bidragsförordningen inte en dylik tillämpning, eftersom bland villkoren för att film enligt förordningen skall anses som svensk endast uppställs krav på att filmens produktion »till större delen» finansierats med svenskt kapital och att filmen inspelats »med övervägande svensk konstnärlig och teknisk personal». Vad särskilt det sistnämnda valet av uttrycksätt beträffar synes det samma inte utesluta en tolkning, enligt vilken en film, vari en svensk producent engagerat svensk arbetskraft i en utsträckning som, för att citera motionärerna, »erfordras för en normal svensk film», betraktas som svensk även om därjämte utländsk arbetskraft anlitats för utförande t. o. m. av bärande rollprestationer. Enligt utskottets uppfattning påkallar det ifrågavarande motionsyrkandet alltså inte någon särskild åtgärd.

I motionerna I: 582 och II: 723 yrkas vidare att riksdagen måtte besluta, att det i propositionsförslaget upptagna reservationsanslaget till kvalitetsstöd till svensk filmproduktion intill ett belopp av 100 000 kronor må disponeras för främjande av export av svensk film.

Då det torde vara vederbörande producent obetaget att disponera erhållen kvalitetspremie för främjande av svensk filmexport och motionärernas önskemål alltså torde kunna tillgodoses på indirekt väg, finner utskottet inte anledning tillstyrka någon avvikelse från propositionsförslaget på denna punkt.

I motionerna I: 584 och II: 724 yrkas att riksdagen måtte besluta, att bidrag enligt bidragsförordningen må utgå för kortfilm, vars längd inte understiger 200 m såsom bredfilm eller 80 m såsom smalfilm, med belopp motsvarande 10 procent av statens andel i nöjesskatten för biograf-föreställning, vid vilken kortfilmen visas och bidrag för långfilm inte utgår; en förutsättning härför skulle vara att i föreställningen inte ingår utländska filmer till mer än högst 90 procent.

Av utskottets i det föregående angivna ställningstagande följer, att utskottet inte kan biträda detta yrkande, vilket med avseende å bidragsgivning till producenterna sträcker sig längre än propositionsförslaget. Därmed vill utskottet självfallet inte bestrida den svenska kortfilmens värde som konstnärlig uttrycksform i och för sig. Erinras må att enligt Kungl. Maj:ts förslag även kortfilm kan ifrågakomma till kvalitetspremiering.

I motionerna I: 591 och II: 725 har, såvitt nu är i fråga, yrkats att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en utformning av stödet till svensk film, som främjar en samproduktion mellan i första hand de nordiska länderna men även med andra länder. Då, såsom i propositionen framhålls, producentstödet är så utformat att det inte utesluter en ganska långt gående samverkan mellan producenter i Sverige och i andra länder, finner utskottet inte skäl tillstyrka ifrågavarande motionsyrkande.

Vad i propositionen i övrigt anförts och föreslagits har, såvitt på stats-

utskottets handläggning ankommer, inte givit utskottet anledning till erinran eller särskilt uttalande.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

I. att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 583 och II: 722, I: 584 och II: 724 samt I: 582 och II: 723, sistnämnda båda motioner såvitt de avser spörsmålet om att film i visst fall skall anses som svensk, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om särskilt bidrag till producent av svensk film;

II. att riksdagen må godkänna de riktlinjer för kvalitetsstöd till producenter av svensk film, som förordats i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 26 februari 1960;

III. att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 582 och II: 723, i vad de avser dispositionen av anslaget, till *Kvalitetsstöd till svensk filmproduktion* för budgetåret 1960/61 under sjunde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 1 000 000 kronor;

IV. att motionerna I: 591 och II: 725, i vad de avser samproduktion av film med utländska producenter, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 29 april 1960

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet har närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Gillström, Boman, Einar Persson, Birger Andersson, fröken Andersson, herrar Thun, Holmqvist, Pålsson, Jacobsson, fru Wallentheim, herrar Mårtensson, Bertil Petersson, Bengt Gustavsson, Edström och Bengtson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Åkerström, Pettersson i Degerfors, Malmborg, Jansson i Kalix, Persson i Växjö, Ståhl, Svensson i Stenkyrka, Nilsson i Göingegården, fröken Elmén, herrar Almgren, Hansson i Önnarp, Bohman, Johansson i Norrköping och Gustafsson i Uddevalla.

Reservationer

1) av herrar *Pålsson, Jacobsson, Edström, Bengtson* och *Svensson* i Stenkyrka, vilka ansett att

dels det stycket i utskottets yttrande på s. 7, som börjar med »Såvitt utskottet» och slutar med »särskild åtgärd», bort ha följande lydelse:

»Enligt utskottets uppfattning bör avfattningen av bidragsförordningen icke utsluta en dylik tillämpning i fall, då det på ett betryggande sätt visas att svenskt kapital och svensk arbetskraft nedlagts på en film i den utsträckning som erfordras för en normal svensk film. Om insatserna i avseende på kapital och arbetskraft uppenbart når upp till sådan nivå bör, såsom motionärerna påpekar, icke det förhållandet att därutöver nedlagts utländskt kapital och utländsk arbetskraft diskvalificera filmen avseende skatteåterbäring i Sverige. Utskottet delar motionärernas uppfattning att en föreskrift om att Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t förordnar skall äga förklara film såsom svensk enligt förordningen erbjuder en önskvärd möjlighet att i det särskilda fallet pröva, huruvida producentens insats når upp till vad som enligt förordningens syfte bör erfordras.»

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 7, som börjar med »Då det» och slutar med »denna punkt», bort ha följande lydelse:

»Propositionen innehåller i fråga om användningen av ifrågavarande reservationsanslag icke några detaljerade bestämmelser. Det möter också svårigheter att fastställa detaljerade regler varför utskottet delar uppfattningen om lämpligheten av att allenast allmänna riktlinjer nu meddelas. Skulle det visa sig att den svenska filmens utveckling i konstnärligt och tekniskt hänseende lämpligen bör främjas genom att kvalitetsstöd till viss del inriktas på filmer lämpade för den internationella marknaden, ligger det i sakens natur att en mindre del av anslaget bör användas för sådant ändamål. Med denna komplettering av riktlinjerna finner utskottet icke anledning tillstyrka någon avvikelse från propositionsförslaget på denna punkt.»

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 7, som börjar med »Av utskottets» och slutar med »till kvalitetspremiering», bort ha följande lydelse:

»Kostnaderna för det sålunda föreslagna bidraget till kortfilmen har beräknats till omkring 250 000 kronor. Utskottets i det föregående angivna ställningstagande lägger icke hinder i vägen för en höjning av bidragssumman med ett belopp av denna ringa storleksordning, eftersom det också måste beaktas att de inledningsvis angivna kostnaderna icke kunnat exakt beräknas. Ett sådant bidrag torde även ha ett avsevärt värde såsom konstnärlig uttrycksform.»

dels ock utskottets hemställan under I. och II. bort ha följande lydelse:

»I. att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag, med bifall till motionerna I: 582 och II: 723 samt I: 584 och II: 724, förstnämnda båda motioner såvitt de avser spørgsmålet om att film i visst fall skall anses som svensk, ävensom

med avslag å motionerna I: 583 och II: 722, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om särskilt bidrag till producent av svensk film med de ändringar, som följer av vad utskottet anfört;

II. att riksdagen må, med den jämkning som följer av vad utskottet under I. hemställt, godkänna de riktlinjer för kvalitetsstöd till producenter av svensk film, som förordats i statsrådsprotokollet över finansärenden för den 26 februari 1960;»

2) av herr *Ståhl*.